

DOMOVINA

Objava dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izločijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Recepti se ne vračajo. — Za inserate se plačuje po ceniku, ki ga uredništvo objavlja vsake štiri tedne. — Za vsake leto 4 krene, za štiri leta 2 krene, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Rojaki!

V zadevi celjske slovensko-nemške gimnazije priporili smo si Slovenci združeni z vsemi avstrijskimi Slovani sijajen uspeh. Dne 21. marca t. l. zmagala je naša pravična stvar nad narodno nestrpnostjo in zagrizenostjo tujega naroda, in opravičena radost napolnjuje vsako slovensko srce!

Pa ta radost naj dobi primeren viden izraz, donašajoč slov. narodu trajne koristi.

Za celjsko slovensko gimnazijo, ta tako ljuto sovražen in tako vztrajno branjen učni zavod, osnujmo „Dijaški dom“ v Celju!

Dovolj ima ta naš gimnazijalni zavod dijakov. Ni nam jih treba loviti po vseh kronovinah avstrijskih, in ni nam jih treba otimati drugemu narodu. Ali mnogo, premnogo teh naših dijakov trpi za časa svojega šolanja hudo revščino, in to pogosto ravno najbolj nadarjeni dijaki, katerim je Bog podelil sicer krasen dar, bistro glavico, ali pičlo imetka.

In britka revščina je kriva, da mnogi omaga, da ne more šole nadaljevati in dovršiti; pomanjkanje in glad vcepita marsikateremu nadebudnemu mladeniču kal hiranja in prerane smrti.

Revščina sili jih mnogo, da morajo iskati si stanovanje daleč zunaj mesta, ali v mestu jemati si najcenejša, vsled tega pa zaduhla in nezdrava stanovanja, ki jim rušijo zdravje in jih spravljajo v družbe, katere jim okužijo srce.

Svoj čas, pred dobrimi 15. leti osnovala se je v Celju „Dijaška kuhinja“, kateri se je postavil blag, človekoljuben namen, obraniti mlada, telesno in duševno razvijajoča se bitja, pred najhujšim, pred stradanjem, in ista dosega sedaj s pomočjo blagih dobrotnikov, da se nasiti vsako opoludne okoli 40 dijakov.

To je bilo dozdej za skrajno silo. Storimo sedaj en korak dalje: Osnujmo še „Dijaški

dom v Celju“, dom, v katerem bodo slovenski dijaki, ki niso tako srečni, da bi mogli študirati bivajoč v sredi svojih dragih, ampak morajo zapustiti ljubo dom in se podati v tuji njim svet, dobivali zavetje, stanovanje, v katerem se bodo vestno nadzorovali in vzgajali v pravem duhu.

Pri pogovoru dne 18. t. m. storili so celjski Slovenci sklep, naj dijaška kuhinja razširi svoj delokrog; ne samo hrano, tudi streho, dom naj daje slovenskim dijakom v Celju; osnuje naj se „Dijaški dom“ v Celju!

Pozivljamo torej Vas, rojaki, ki imate ljuče srce za našo slovensko mladino, da pri našate prispevke za označeni namen. Spominjajte se pri vseh prilikah „Dijaškega doma“ v Celju; spominjajte svoje prijatelje in znance nanj!

Pričakujemo pred vsem, da noben slov. občinski zastop, noben okrajni zastop, nobena posojilnica in nobena hranilnica ne bode zaostala.

Pa tudi zasebniki naj ne zaostajajo. Komur je podelil Bog posvetni blagor, naj pristopi kot ustanovnik „Dijaškega doma“ s prispevkom 200 K ali več; komur dal je Bog manje, naj pa od tega žrtvuje primeren prispevek.

Prispevki naj se pošiljajo naravnost na „Dijaški dom“ v Celju; podpisani odsek izkazuje jih bode redno v slovenskih časnikih ter zabeleževal v spominsko knjigo, katera bode še pozni potomcem naznanjala imena blagodušnih prijateljev slovenske učeče se mladine.

Združimo torej svoje moči, da se dvigne kmalu ob bistri Savinji v Celju „Dijaški dom“.

V Celju, 18. aprila 1902

Lovro Baš c. kr. notar.	Anton Cestnik gimn. profesor.	dr. Ivan Dečko odvetnik.
Josip Kožuh gimn. prof.	Franc Ogradi opat.	dr. Josip Sernec odvetnik.
	dr. Josip Vrečko odvetnik.	

Sodne razprave na Spodnjem Stajarskem.

Interpelacija poslanca viteza Berkša in tovarišev glede nedostatkov pri pravosodju v okolišu okrožnega sodišča v Celju.

Po novem civilnem pravdnem redu se imajo zapisniki o obravnavah strankam prečitati in potem predložiti v podpis. Tu bi se vendar moralo misliti, da se oblasti tudi ravna po določbi edne najnovejših in najvažnejših sodnih postav. Posamezna okrajna sodišča v okolišu okrožnega sodišča celjskega izdelujejo zapisnike o obravnavah v nemškem jeziku, četudi ga prizadete stranke niso zmožne. Posamezna okrajna sodišča imajo zopet načelo, da se razprave in izpovedbe prizadetih strank vzprejmejo v onem jeziku v zapisnik, v katerem je tožba sestavljena. To pa je pri teh okrajnih sodiščih le tedaj slučaj, ako je vložena tožba pismeno, bodisi o kakor slovenske stranke ali slov. zastopnika strank, nikdar pa tedaj, ako se pri sodišču na pravi o njej zapisnik. Vsi pri sodišču protokolirani predlogi, tožbe, pritožbe se vzprejmejo samo v nemškem jeziku in se seveda ne preberajo strankam, ker to ni mogoče, ako stranka ni zmožna nemškega jezika. V takih slučajih, v katerih se postava že pri vzprejemu tožbe ne izpolnjuje, se potem pri sporni obravnavi poslužuje nemškega formularja in se le nemški protokolira. Edino pravo bi bilo, tožbe in predloge vzprejeti v zapisnik v onem jeziku, katerega se stranke poslužujejo, in v tem jeziku rešiti, pri sporni obravnavi se poslužiti formularja v onem jeziku, v katerem je tožba sestavljena, izdelati zapisnik v tem jeziku, potem pa vzprejeti predloge in izpovedbe strank v onem jeziku, katerega se poslužujejo.

Še slabše je pri kazenskih stvareh. Čeprav obsega kazenski pravdni red izrecna določila za

LISTEK.

Lov na gorile.

Črtica, francoski apisa L. Jacolliot, poleg češkega poslovenil L. Vrhovskij.

(Konec)

„Kaj pravijo?“ vprašal sem N'Otouéa.

„Vsi menijo, da bi puško odkupili ter dali za njo dve ženski in deset otrok.“

Enaka zagata ni bila mi nova. Posebno pa sem bil o tem prepričan s čitanjem zgodb mnogih evropskih potnikov med divjimi zamorci. Kakor hitro so se udali njih prijaznosti, prekanili so jih in — ugonobili. Tega se je bilo meni sedaj treba čuvati. Koj sem imel pravo misel v glavi.

Prepričati mi je bilo treba zbrano četo o nečem, da se naravnost moje osebe — boje. Vtaknem zato v puško naboj (patron) basan s samim smodnikom ter dam puško glavarju rekoč, naj on na me ustrelji.

„Prepričaj se sam, da je iz moje roke je to orožje tako strašno, na mene obrnjeno pa nič ne škoduje.“

Glavar se obotavlja ustreliti.

„Stori brez obotavljanja, da se lahko prepričam sam, kako le iz moje roke je s takšno puško kaj storiti.“

Mislil, da mu je tolmač to dobro povedal kajti zamorec je sedaj stisnil puško k licu in vrolo pomerivši, sprožil. Jaz na to še bolj pogumno se postavim, na kar so zamorci bojazljivo odstopili, boječi se nezgod od mene — čarovnika.

Poželjivost do tega orožja se jim je mahoma tako ohladila, da sedaj bi puške nobeden ne vzel — zaostoj, čeravno so jo pred kratkem tako visoko cenili.

Še več vredno bilo je pa to, da sem bil jaz sedaj lahko miren med njimi.

Ko je ta „komedija“ prešla in govorica polagoma utihnila, ogledali smo bolj natančno našo zver. Meril sem nje dolgot in naštel sto in devetdeset centimetrov. Kolikor vem, je bila gotovo edna največjih, ki se nahajajo v onih krajih.

O prvi priliki grajal sem tolmača, čemu mi ni glavar dovolil streljati na samico. Cela

četa bi potem lahko sprožila na samca, nato pa bi lahko poiskali mladiče, katere bi poskušali vzgojiti in — drago prodati.

Tolmač me ni dolgo poslušal, temuč pozelel nekaj — žganja. Seveda za njegove zasluge še posebej. Izpraznil je kmalo polovico kupice, na kar sem zopet napolnil ter podal glavarju. Stari zamorec ni pustil v njej kapljice. Nalil sem v svoji radosti zopet tolmaču, kateri je postal naglo gostobeseden ter se hvalil:

„Dobro sem te poslušal, kar si mi pravil, da sem dobro preložil. Vendar jezik mi pa še le sedaj najbolj teče, ko je namazan z dobrim likerjem dobrih beluhov. Glavar M'Ženga je urejeval vojno, kakor vaju stari glavar, kateri vó, kako je ravnati v starih pragozdih Afrike. Če bi se mi vrgli na samico, imeli bi takoj dva sovražnika, katerih ednemu bi gotovo žrtvovali katerega človeka. Kar se pa tiče mladih, ne misli si, da bi se dali kedaj porabiti, kajti brez matere ne preživijo čez štiri do pet dni.“

Povpraševal sem na to še med zamorci, jeli že kateri udomahili kakšno mlado gorilo, ali vsi so zatrčili, da to ni mogoče. Tudi so rekli, da se to niti poskušalo ni. Vsi so bili

Celjske in štajarske novice

(Južnoštajarska hranilnica v Celju) ka-
tere računski sklep za l. 1901 smo zadnjič raz-
glasili, imela je pri pravem hranilničnem poslo-
vanju, dobička 15.199 K 18 vin, pri rezervnem
fondu pa je pridobila to leto 5.855 K 54 vin.
Napravila je torej dobička 20.054 K 72 vin, in
za to svoto pomnožila svoje premoženje. Mestna
hranilnica celjska („nemška šparkasa“) izkazuje
za leto 1901 izgube pri svojem rezervnem fondu
21.625 K, pri pravem hranilničnem poslovanju
sicer dobička 17.096 K, pa izguba pri rezervnem
fondu je večja za 4.529 K, torej ni naša nemška
„šparkasa“ leta 1901 ne samo za nič pomnožila
svojega premoženja, ona ni imela nobenega do-
bička, ampak samo izgubo. Vkljub temu pa je
izplačala v mestno blagajno 19.801 K, torej, ker
izkazani hranilnični preostanek iznaša samo
17.096 K, iz pravega svojega izteta 2.705 K.
Teh 2.705 je nova izguba. „Deutsche Wacht“, ki
je neumorno in zlojevske ob enem pisala, da gre
Južnoštajarska hranilnica („slovenska šparkasa“) v
gotovi pogin, bi bila torej morala, ako bi ho-
tela držati se resnice, pisati, da res gre edna
hranilnica celjska h koncu, pa ne slovenska,
ampak nemška. Kajti celjska mestna hranilnica
se ne bode mogla držati, ako ne bode premenila
svojega gospodarstva. Ž njo propada pa tudi mesto,
ki se je do zdaj vzdrževalo z hranilničnimi pod-
porami.

(„Dijaški dom v Celju“) Dne 18. aprila
sklenila je v „Narodnem domu“ narodna družba,
lotiti se z vso energijo ustanoviti „Dijaški dom“
v Celju. V to svrhu sestavil se je tudi takoj od-
sek, obstoječ iz gospodov: Lovro Baš, notar,
dr. Ivan Dečko, odvetnik, Anton Cestnik in Jožef
Kožuh, c. kr. profesorja, Frano Ogradi, opat, dr.
Jos. Sernec in dr. Jos. Vrečko, odvetnika.

(Občni zbor političnega društva „Naprej“
v Celju) vrši se, kakor je bilo že naznanjeno,
prihodnjo nedeljo, dne 27. aprila t. l. ob 9. uri
zjutraj v gostilni „Narodnega doma“ v Celju.
Časi so zdaj posebno za štajarske Slovence tako
resnobni in narodnega ter političnega dela se
je za nas v zadnjih letih toliko nakopičilo, da
pač smemo pričakovati posebno obilne udeležbe
zlasti v naši politiki in narodnostnih vprašanjih
odločujočih faktorjev, kajti skrajni čas je, da
oživi pri nas zopet ona gibčnost, s katero smo
si bili nekaj priporili lep h zmag in pospešili
splošni napredek celjskega in obče štajarskega
slovenstva. Zednja leta pa smo bili žal v tem
oziru nekako malomarni, kar nam je škodovalo
pri občinskih volitvah na Teharjih, pri slovensko-
nemški gimnaziji v Celju in drugih zadevah
po vsem Spodnjem Štajarju. Te nedostatke mo-
ramo zdaj temeljito iztrebiti iz naših vrst in v
tem oziru vso našo organizacijo popolniti. V ne-
deljo, dne 27. aprila moramo tedaj na novo do-
ločiti pot, po kateri bomo hodili v prihodnosti
ter sklenili in z združenimi močmi delovali za
občni blagor in napredek našega naroda, bodisi
v narodno gospodarskem, političnem ali social-
nem in društvenem življenju.

hajal, zbrala se jih je cela truma k slovesu, ko
smo se obhajali slavnost, pri kateri so me vzeli
za svojega tovariša, kar se po njih šegi godi
kaj primitivno.

Stari M'ženga prime me za ramo, zbode
me z ostrim trnom v kožo, da se pokaže kap
ljica krvi. Istotako stori na sebi. Sedaj pristopi
drugi zamorec, vlovi kapljico moje krvi na
majhno konico lesa, enako tudi od ranice M'ženga,
prenese ono od moje rane na zamorčovo, njegovo
pa na mojo.

„Sedaj“, tako pravijo zamorci, „si postal
sin M'ženga in naš brat. Brez skrbi bodeš po-
toval med našimi rodovi, ne sme se ti zgoditi
kaj slabega, kakor niednemu od nas ne.“

Čuden se mi je sicer zdel ta običaj za-
morcev, vendar udati sem se moral, da sem
mogel varno potovati in srečno obdejavati s tem
poldivjim ljudstvom.

Gorila pa od tistega časa nisem več sledil,
torej tudi onega čarobnega mazila nisem nikoli
potreboval.

(K gospodarski osamosvoji.) Pišejo nam:
Ker se vrši v nedeljo občni zbor političnega
društva celjskega, bode tedaj gotovo najbolj
primeren čas za dogovor, kako nam je delati v
namen, da se v gospodarskem oziru popolnoma
otresemo Nemcev, zlasti v Celju. Saj to je edna
najvažnejših točk narodnega programa in slo-
venske discipline; kadar bomo vsi spodnješta-
jarski Slovenci že vendar enkrat siti nemške
nadvlade, tedaj pride preobrat, ki bo pometel
sedanje vladajočo gospodo! Čas bi že bil; pri
vsakem drugem narodu, ki bi moral pretrpeti
takšne silovitosti od sosednjega naroda, bi se to
že davno zgodilo. Političnega društva celjskega
dolžnost je ta preobrat pospešiti! Delujmo ener-
gično; polovično delo nas ne bo rešilo.

(Športno društvo v Celju.) Ustanovilo se
je v Celju slovensko športno društvo, ki ima
svoj igralni prostor za lawn-tenis, katerega si
je dalo na novo napraviti, za glazijo ob ljublan-
ski cesti. Prostor je lep in obširen, ter vlada
ob lepih dnevih na igrišču živahno in veselo gi-
banje. K. temu društvu je pristopilo že okrog
50 članov.

(Podpora „Dijaškemu domu v Celju“). G.
Ivan Hribar, ljubljanski župan, je poslal za „Di-
jaški dom“ v Celju 50 kron. Iskrena hvala!

(Vabilo.) Gg. zadrudniki „Diane“ kopališke
registrovane zadruga v Celju z omejeno zavezo
se vabijo k občnem zboru, ki bo dne 2. maja
1902 ob pol 3. uri popoldne v prostorih po-
slojnice v Celju. Dnevni red: 1. Odobrenje računa.
2. Razni nasveti. V Celju dne 23. aprila 1902.

Za načelstvo: dr. Ivan Dečko s. r.

(Nova cesta.) Nova cesta, ki bo šla od
državne ceste v Spodnji Hudinji, (od kovača
Štribarja) na okoliško pokopališče, se je začela
delati pretekli ponedeljek. Delo gre spretno od
rok, ter bo ta cesta gotova že ta teden. S to
zares spretno izdelano cesto je občina okolice
celjske silo ustregla obstoječim potrebam, ravno
tako, kakor prej že z razširjenjem neznosno ozke
ceste proti cinkovi in kemični tovarni v Gaberju.
Te ceste so občini na veliko čast, ker kažejo,
da več občina vstrežati potrebam prometa.

(Promoviran je bil) dne 24. t. m. na gra-
škem vseučilišču koncipient pisarne dr. Josip
Vrečka v Celju, g. Vladislav Pegan, doktorjem
prava. Mlademu doktorju naše iskrene čestitke!

(Imenovanja v politični službi.) Štajarski
namestnik grof Clary je imenoval namestniškega
koncipista dr. A. Buchta in R. pl. Schlicka okraj-
nim komisarjema provizorično in namestniškega
konceptnega praktika A. pl. Watzdorffa za-
časnim namestniškim koncipistom.

(Oseba vest) Finančni minister je iz
službenih ozirv premestil c. kr. geometra Em.
Martinyja iz Celja v Maribor. Njegov namestnik
je novoimenovani c. kr. geometer R. Verbič; svoj
sedež pa ima v Konjicah in ne več v Celju.

(Katol. slovensko politično društvo) na
Teharjih ima v nedeljo, 27. t. m. ob pol 4. uri
popoldne v gostilni g. Josipa Šušteriča svoj redni
občni zbor s sledečim sporedom: 1. Letno poro-
čilo. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika.
4. Sprejem novih udov. 5. Volitev odbora. 6. Stu-
čajnosti. Po občnem zboru se bo skrbelo za pri-
jetno, poučno zabavo. K prav obilni udeležbi
vabi odbor.

(Roparski napad.) Iz Laškega nam poro-
čajo: V torek se je pripetilo na okrajni cesti
od Tremerjev proti Laškemu veliko zločinstvo.
Posestnikovo ženo, Katarino Lečnik, doma iz
Debra, nedaleč od Laškega, je zavrtno napadel,
pobil na tla s kamni in oropal nek človek. Žena
je imela pri sebi nekaj nad 23 kron. Ropar je
šel nato v Laško, se dal tam obriti, šel v go-
stilno, da se tam preobleče, a tu so ga zasačili
orožniki, ko je prišla vest o zločinu. Telovnik
mu je bil na notranji strani krvav, ker al je
obrisal roke. Peljali so ga na kraj zločina in
odtod k oropani ženi, kateri se je ravno zopet
povrnila zavest; spoznala ga je takoj. Rane so
jako nevarne, in bo težko okrevala. Hudodelce je
34letni A. Vodusek, doma blizu Ptuj.

(Most čez Savo v Brežicah.) Dne 17. t. m.
se je vršila komisija v svrhu zgradbe novega
mostu čez Savo in Krko pri Brežicah. Ta bo
veljal okrog polmilijona kron, in imajo denar že
skoraj ves pripravljen. Prispevala bo tudi kranj-

aka dežela. Most bo dolg okrog 520 metrov in
bo okrog 210 m železnega, drugi bo pa lesen.

(Advokatsko pisarno) je odprl v Marenbergu
g. dr. Fr. Piki.

(Občinske volitve) so se vršile pred kratkim
v Majšpergu pri Ptuj. Zmagala je slovenska
stranka.

(Okrajni odbor ptujski) je javil vsem šol-
vodstvom, da plača za vsak liter brošev 4 vin.
učencem. Prinesti jih je v šolo in učiteljstvo iz-
plačuje na račun okrajnega odbora. Res posne-
movanja vredno! Naj bi slavni odbor izdal še
ednako izjavo, da bi dobil namreč učenec za
100 nabranih metuljev 4 vin. Tako bi se število
požretnih gosenic za prihodnja leta znižalo, kar
bi bilo velike koristi. Prava korist bi pa še le
bila, če bi vsi okrajni odbori enako postopali
zoper razne škodljivce.

(V Halozah) je sedaj vse v najlepšem
cvetu, in če ne bo kake ujme, bo letos vsako-
vrstnega sadja prav obilo.

(Hudobna roka) je polomila mnogim po-
sestnikom na Hajdini sadna drevesa. Zgodilo se
je to v noči od 20. na 21. aprila t. l. to je tisti
večer, ko je bilo ljudstvo zbrano pri predstavi
„Lurška pastarica“, ki so jo uprizorila domača
dekleta. Ker ni drevje poškodovano le nekaterim,
temveč mnogim, mora biti to delo blaznega ali
pa velikega hudobneža. Kdo je bil, se še ne vé,
pa dobro bi bilo, če bi se žandarmerija malo
pobrigala za to reč.

(Pretep v Leskovcu.) Pretečeno nedeljo
pretepli so dečki v gostilni Blodnikovci nekega
Petrovič Franc-a, potem so ga vrgli na okrajno
cesto, kjer je nezavesten obležal. Kasneje so ga
zanesli v župnišče in g. župnik je vzel tega si-
romaka pod streho, akoravno je bilo že o pol-
noči. Ko je Petrovič prišel k zavesti, pogrešal
je mošnjo, v kateri je bilo 40 gl. shranjenih.
Bil je torej bit in okrađen. — Stavbo novega
šolskega poslopja bodo morali Leskovčani odlo-
žiti na boljše čase, ker stavba sodnje in kaz-
nilnice je prepotrebna.

(V Žrečah) pri Konjicah je zboroval v ne-
deljo, 20. t. m. tamošnje „Slovensko politično
gospodarsko društvo „Straža“. Na shodu so zbo-
rovalci obsodili kompromisne predloge glede
gimnazije v Celju in zahtevali slovensko kmet.
šolo za Spod. Štajar ter gospodarske tečaje po-
zimi za posamezne okraje, torej za ondotne raz-
mere v Konjicah. Sklenili so tudi pritožbo zoper
samonemški napis na ondotnem novem pošt-
nem vozu.

(Ogenj.) Pri Sv. Kunigundi na Pohorju je
minulo nedeljo zvečer pogorela kočja posestnika
Hrena.

(Kmetijsko bralno društvo v Gornji Rad-
goni) priredi koncert dne 4. majnika t. l. v go-
stilnici „pri angelju“ s tamburanjem, petjem,
četvorko na lok ter deklamacije. K obilni ude-
ležbi vabi domačine in sosedje odbor.

(Notarja dr. Radeya) iz Maribora so oddali
v blaznični opazovalni oddelek, kjer prebijejo
njegov duševni položaj; duh mu je namreč
omračen, kar pri starosti 72 let ni čudno!

(Osem bratov-vojakov.) V Jagerbergu, okraj
Feldbach, živi mati, kateri so letos osmega
sina potrdili k vojakom. Vseh osem sinov bo
torej nosilo suknjo cesarjevo. Starši so živi in
zdravi.

Narod slovenski!

Letos, ko se je vsa slovenska domovina v
lepi slogi krepko zavzela za najvišjo šolo, za
slovensko vseučilišče, bočejo naši nasprotniki
brezpogojno zatreti še celo naše srednje šole,
zlasti celjsko slovensko gimnazijo. Kljub napo-
rom naših poslancev in kljub jasno izraženim volji
večine ljudskih zastopnikov cele Avstrije, rujejo
sovražne sile ravno sedaj z vso silo na tistem
zoper ta slovenski zavod.

V trenutku, ko je ves slovenski narod edne
mišli, da se ne smemo brez boja udati sovraž-
nemu navalu, oglašil se je iz narodnih vrat glasen
klic, da ustanovimo v Celju za slovenske gimna-
zije „Dijaški dom“, s katerim utegnemo najja-
nsajvejšje zagotoviti obstoj slovenske celjske
gimnazije. V Celju, ki stoji na slovenskih tleh,
sredi popolnoma slovenskega ozemlja postavili
so naši nasprotniki za nemške in odpadniške

nemške gimnazije „Studentenheim“, kateri se vzdržuje z davki v dobri tretjini slovenske dežele in za katerega so se nabirali in se še nabirajo denarni doneski po vsej Avstriji in Nemčiji.

Ali bi ne bilo naravno, da se združi tudi vsa slovenska domovina v ta namen, da z dejanjem pokaže, koliko ji je za obstanek slovenske gimnazije v Celju, v tem kulturnem središču štajarskih Slovencev, kateremu Slovenci nikdar ne smemo priznati izključno nemškega značaja! Ali ne dokažemo Slovenci svoje odločne volje za nadaljnji povoljni razvoj celjske gimnazije na najlepši in najizdatnejši način, ako vsak po svojih močeh z denarnimi prispevki omogočimo ustanovitev „Dijaškega doma“ v Celju, predno se našim sovražnikom posreči slovensko gimnazijo odpraviti.

Ustanovilo se je v Celju društvo za nabiranje denarnih prispevkov za „Dijaški dom“. Množica odlični rodoljubi darovali so že izdatne svote, ki pa žalibog še ne zadostujejo. Zato smo se obrnili mi slovenski akademiki, ki v borbi za slovensko vsučilišče najbolj občutimo tudi nedostatke srednjega šolstva zlasti na Štajarskem s pozivi na vse znane nam rojake, da blagovole vsak po svojih močeh prispevati za ustanovitev „Dijaškega doma“ v Celju. Imena vseh darovalcev zapisala se bodo v spominsko knjigo „Dijaškega doma“, ter objavila tudi v slovenskih listih. Imena ustanovnikov, ki plačajo najmanj 200 kron, zabeležila bodo se pa v večem spominu na borbo Slovencev za celjsko gimnazijo l. 1902 z zlatimi črkami na spominski plošči.

Pozivamo torej še enkrat potom slovenskega časopisja vse rojake, katerim je za naš napredek na polju narodnega šolstva, da pokažemo to svojo željo ne samo z mnogimi besedami ampak tudi z odličnim blagim dejanjem. Spominjamo se pa, da dvakrat dá, kdor hitro dá, ter se podvizajmo, da ne zamudimo pravega trenutka! Nemudoma torej na delo za „Dijaški dom“ v Celju!

Vsi denarni prispevki naj se pošiljajo na ravnost na naslov: „Dijaški dom“ v Celju.

Gradec, 20. malega travna 1902.

Akademski agitacijski odbor.

Druge slovenske novice.

(Koliko je trgovcev, industrijalcev in obrtnikov na Kranjskem.) Po podatkih zadnje volitve v trgovinsko in obrtno zbornico je bilo v trgovinskem odseku volilcev 2189, v obrtnem pa 6918. Tu so pa všteti le tisti volilci, ki plačujejo nad 5 kron pridobnine na leto, je pa še okolo 900 trgovcev in okolo 2500 obrtnikov, ki plačujejo manj kakor 5 kron. Vseh trgovcev je potemtakem na Kranjskem 3089, industrijalcev in obrtnikov pa 9418.

(Nameravani štrajk.) Ljubljanski zidarji in tesarji zahtevajo, da se jim skrajša delavni čas za edno uro, tako, da bi pričeli delati jutraj še le ob 7. uri. V slučaju pa, da se jim to ne dovoli, nameravajo s 1. majem stopiti v štrajk.

(Solake vesti.) Okrajni šolski nadzorniki kranjski bodo imeli na binkoštno soboto sestanek, prihodnje leto pa se skliče deželna učiteljska konferenca.

(Umor ali nesreča?) Mrtvega so našli v bližini Rov pri Kamniku G. Dolarja mokaarja izpred školice v Ljubljani. Pogrešali so ga pet tednov.

(Nova nemška šola.) Nemški priseljenci na Jesenicah na Gorenjskem, so baje ustanovili po družnico „Südmarke“, kateri je načelnik inženier Schneller v Bohinju. Snuje pa se neki tudi po družnico nemškega „Schulverein“a, ki ustanovi na Jesenicah nemško šolo in nemški otroški vrtec.

(Umrl je) v soboto v Novem mestu g. Fr. Pintar, starosta „Dolenjskega Sokola“ in prvi narodnjak — V Toplicah pri Novem mestu je umrl župnik Jan. Babnik. N. p. v m.

(Efektivno tombolo) s 7000 kartami je do volilo ministarstvo delavskemu bralnemu društvu v Idriji ondodnemu dijaškemu podpornemu društvu na korist.

(Z vlaka padla) V bližini Sagrađa pri Gorici je padla neka 19letno dekle z vlaka. Prišla je pod kolesa, ki so ji odtrgala obe nogi.

(„Dramatično društvo“ v Trstu) javlja, da bo priredilo svojo prvo predstavo v gledališču.

„Armonia“ v nedeljo, dne 27. t. m. Igrala se bo šaljiva igra „Čevljar baron“. Novemu društvu želimo najboljšega uspeha.

(„Lega nazionale“) lahonsko društvo, ki podobno nemškemu „Schulverein“u skrbi za potujčevanje slovenske dece v Primorju, je imelo lani 9000 kron manj dohodkov kakor predlani. Sprejelo je 33.212 kron.

(Samomor ednoletnega prostovoljca) Ustrelil se je v Trstu v torek, 21 letni ednoletni prostovoljec 97. pešpolka, Ant. Jerič. Vzrok samomora je bila nesrečna ljubezen.

(Nesreča s konji) Posestnik Menja iz Drežnice na Goriškem je bil 20. t. m. v Kobariču z dvema konjema, da bi ju prodal. Za ednega konja so mu kupci že dajali 560 kron, pa ga ni hotel dati. Na poti proti domu pa sta se konja splašila; na ovinku pri mostu čez Sočo se nista mogla naglo obrniti ter skočila čez nizki zid naravnost v globčino, kjer sta poginila. Gospodar ima škode okroglo 1200 kron.

Dopisi.

Iz Gornje Polskave. Da se spozna pravo razmerje, prosim Vas g. urednik, sprejmite tudi moj dopis o občinskih volitvah na Gornji Polskavi, katere so srečno končane in kakor je poročala „Domovina“ in „Slov. Gospodar“, je zmagala na celi črti narodna stranka. — Škoda je le, da se ta narodnost tako naglašuje, ko je je vendar tako bore malo ali prav nič — Po večini so zopet izvoljeni isti odborniki z županom vred, v katere smo pred tremi leti toliko upanja stavili in se tako varali. Kako to? — Misliš li, da se je župan Jurko s svojimi svetovalci ojunčil v toliko, da bi odposlal mu predloženo prošnjo za univerzo v Ljubljani? — Misliš li, da uraduje ta „narodni“ župan slovenski? Kaj še! „Slov. Gospodar“ ti bo nekatere obrazce lahko ponudil, katere je svoječasno objavil, da boš videl, kako kitajščino ta Jurko govori in piše — ker se svojega materinega jezika sramuje! Občinski pečat, občinska tabla, vse knjige in spisi, kar jih zmore pisarna, so nemški. Ko so se po večini vse slov. občine na Spodnjem Štajarskem ganile, da so odposlale prošnje za dvojezične poštne pečate in napise na poštah uradih, se naša „narodna“ občina za to ni pobrigala. In kaj se je storilo za procvit občine? — Zdaj pa še reci kdo, da nismo imeli zavedne narodnjake na krmilu, narodnjake s tako privlačno silo, da se jim mora takoj brez pomisleka obesiti vse na njihove rokave, ko so zopet kandidirali za izpraznjena odborniška mesta. In ker se to ni zgodilo, grom in peklo nad „odpadnike“ in ker se učiteljem najlože kaj zdatnega obesi, vdari se v prvi vrsti po njih. Kar ni z nami, „narodnjaki“ deluje zoper nas in za „Südmarkovce“. — Poleg tega pa bodi povedano, da so ti patent-narodnjaki, si res izvolili tudi „Südmarkovce“ in — socije v odbor. Prava škoda je, da vzgled, katerega daja sosedna nam Fr.ška občina, tako malo vleče. Kako lepo se ta gospodarski razvija. Tu ne najdeš razprtij, kadar se gre za skupne občinske interese. Smoter: dosega blagostanja in procvit občine razprši vse osebnosti. In kako pri nas? Kje smo še mi? Pri nas se občeokoristne naprave, na katere zavedni drugi občani s ponosom gledajo in je svetu kažejo, ko je imajo, še lahko izobešajo kot strašilo, da se dobi pri volitvah večina za pristaše štedljivosti, kateri celo za borih 36 gid. letne stanarine, ki se je plačevala za prosto učiteljsko stanovanje, odženejo izvrstnega narodnega učitelja in z mirno vestjo zamenjajo trirazredno šolo z dvorazredno! No, potem ni čuda, da se združujejo vse trezno misleče moči, katere bi takemu načinu občinskega gospodarjenja rade konec napravila. Bilo bi to le na korist lepi Gornji Polskavi, sicer ostane srednjeveška vas, obita s plankami in zavarovana proti vsakemu napredku.

Politični pregled.

(Državni zbor.) V ponedeljek je zbornica nadaljevala razpravo o poglavju „Blagajnična uprava finančnega ministarstva“. Govorili so le trije govorniki, kar se je začela seja še le ob 4 uri popoldne. Govoril je posl. Skedi, ki je poudarjal vzajemnost Nemcev iz Bukovine glede

gorja in blagostanja z zapadnimi Nemci. Posl. Kaftan je dokazoval opravičenost 16 milijonske državne podpore Pragi, ker plačuje to mesto državnih davkov 16 milijonov kron ter zahteva sedaj pravzaprav le opustitev davkov enega leta. Posl. Byk je govoril o razmerah galicijskih mest Lvov in Krakov ter dokazoval, da potrebuje Krakov za najmanjše izdatke 11 milijonov kron. — V seji dne 22. t. m. se je ista razprava nadaljevala. Zbornični predsednik je med drugim dal na znanje resolucijo dr. Luegerja, v kateri se od vlade zahteva za razna popravila in druga dela mesta Dunaj ravne tako visok znesek kot je v proračunu za Prago. Poslanec dr. Tavčar je priporočal vladi, naj mileje postopa pri iztirjavanju potresnega posojila v Ljubljani in drugod na Kranjskem, ker prebivalstvo obupa in se izseljuje; priporočal je resolucijo posl. Povšeta glede podaljšanja prvega plačilnega roka do 1906, kakor tudi Schweglovo resolucijo, naj se Ljubljani odpiše potresno posojilo. Govoril je tudi za podporo Pragi. Poglavje o blagajniški upravi je bilo sprejeto. Poslanec Fuchs je v imenu katoliškega središča naglašal, da kmečki poslanci ne morejo glasovati za podporo Pragi. Zbornica je z 218 glasovi, oziroma s 83 glasovi večine odobrila to podporo. Glasovale so polno številno slovanske stranke, veleposestvo, krščanski socialisti, socijal. demokrati in Lahi. V sredo je zbornica razpravljala o direktnih davkih. Finančni minister se je izjavil odločno proti vsaki neopravičeni strogosti pri davčnih eksekucijah ter naglašal, da osebna dohodarina ne bo tako visoka, kakor se je pričakovalo. Izjavil je, da bo vsako pritožbo od prebivalstva glede davčnih zadev najstrožje preiskal, a da pride le malo tožb do višjih oblasti, ker se le malokdo onih, ki so jim bili davki previsoko odmerjeni, pritoži. Za njim je govorilo še pet poslancev, med njimi Malik, ki se je močno pritoževal glede davčnih razmer. Rekel je, če bi hotel razložiti vse pritožbe, ki so mu znane, bi jih moral na vozu pripeljati v zbornico. Govoril je tudi o davčnih eksekucijah.

(Proračunska razprava) v državnem zboru traja že od 15. februarja. Zbornica je imela že 33 sej in je govorilo že nad 270 govornikov. Nerešeni so doslej še proračuni finančnega, trgovskega, železniškega in pravosodnega ministarstva ter finančni zakon. Če pojde tako dalje kot dosedaj in se ne omeji število govornikov, bo trajala proračunska razprava še najmanj dva meseca, in to še le tedaj, če ne pride vmes kaj drugega. Čujejo se glasovi, naj bi se stranke zedinile, da se nekateri vpisani govorniki odpovedo besedi. Zdaj zbornica preračunava finančno ministarstvo; vlada je zapostavila vsa strogo politična in narodna vprašanja; da bi pomirila nekatere poslance iz južnih pokrajin, je predložila zakon glede druge železnične zveze s Trstom, in da se ne upro poslanci od severa, je vlada predložila zakon glede vodnih cest.

(Ogrsko) V ogrskem parlamentu je poslanec Szemere težko obtožil mažarsko vsučilišče. Dejal je, da se buzimpeštanski vsučiliščniki nič ne nauče in da jih pri izpitih pade 64 odstotkov. Zato naj se vsučilišče premesti iz Budimpešte v kako drugo mesto, kjer ni tako nemoralnega življenja. To je edina rešitev za Mažare, ako hočejo imeti dobro vzgojeni naraščajo.

(Bolgarija.) Bolgarskemu ministru, predsedniku Danewu se je posrečilo pridobiti Rusijo, da bo bolgariji pomagala priti do posojila. Ker so državne blagajne prazne, si bodo Bolgari izposodili kar 100 milijonov frankov pri raznih ruskih bankah pod pogojem, da zastavijo in postavijo pod rusko kontrolo tobačni in petrolejski monopol in porabijo vsaj 20 milijonov za vojne namene.

(V Franciji) se je že začel volilni boj, vrše se namreč v kratkem volitve v parlament. Ministarstvo Waldeck Rousseaujevo ne misli nič vplivati na volitve; ministrski predsednik je celo izjavil, da meni ob volitvah celo ministarstvo podstopiti, da bo vsak vpliv od vlade na volitve izključen.

(V Belgiji) je štrajk delavcev končan, in s tem se je tudi revolucionarno gibanje poleglo. Osrednjo delavsko vodstvo v Bruslju je namreč v nedeljo po dve in pol urnem posvetovanju sklenilo, da se počeni s tekočim tednom glavna

stavka konča in povsodi prične z delom. Belgijsko delavstvo je skozi osem dni vztrajalo v štrajku in s tem podalo svetu dokaz o njihovi disciplini. Da so štrajkali še dalje, bi bila nastala v deželi lakota. Splošne volilne pravice delavstvo ni doseglo.

(Na Irskem) je angleška vlada oklicala izjemno stanje ter v nekaterih krajih, ki se ji zde posebno nevarni, celo naglo sodbo. Vzrok temu je rodoljubno delovanje zedinjene irske lige, ki je branila Irce pred nasilstvi angleških močnjakov ter posebno v zadnjem času razvijala živo delovanje.

(Vojna v Južni Afriki) Poročajo, da so Buri danes teden po noči zapustili Pretorijo ter odpotovali k raznim vojnim oddelkom. Dognala se je podlaga za mir, ki se kmalu sklene. Premirje sicer ni proglašeno, vendar pa se bodo smeli Buri gotovo dni shajati ter obravnavati mirovne pogoje Angležev, ne da bi jih angleške čete napadale. Vršili se bodo torej nekaki ta borji, na katerih se odločijo Buri kot narod za mir ali za nadaljnjo vojno. Zanimivo je, da so prebivalci iz Oranja republike bojovitejši nego Transvaalci, dasi se je začela vojna radi Transvaala. Menda so imeli ti zadnje tedne hude izgube ter si zato žele miru.

Književnost.

(Naša sloga) Tako je naslov glasilo hrvatskih diurnistov in nižjih uradnikov; prinaša raznovrstne članke ter se poteguje za stanovske pravice. Izhaja vsak mesec in stane na leto 2 kroni. Naročnino je pošiljati Upravi N. S. Ribnjak, 10 Zagreb.

(Smarnice) V Novem mestu v tiskarni J. Krajčevih naslednikov so ravnokar izšle „Smarnice“. Premišljevanje o srcu Marijinem. Po o. Hatlerju T. I. napisal o. Ladislav Hrovat, frančiškan. Cena vezani knjigi K 1-90.

Razne stvari.

(Hiša s 23 nadstropji) si je sezidal v Ameriki, Zjed. državah milijardar Brick. Hiša je v notranjosti od temelja do strehe iz belega marmorja. Šest tednov so na Grškem lomili marmor za to palačo. V hiši je šest električnih dvigal. Od 1. do 23 nadstropja se človek pripeje v četrt minuti. Seveda ima palača svojo posebno elektrarno. Na vrhu hiše je kopališče, v katerem je možno komodno plavati. Palača velja 48 milijonov kron.

(Škodljivost opojnih pijač — slabo dokazana) Pariško antialkoholno društvo „La proasperité“ je imelo nedavno svoj shod. Da bi tudi privržencem opojnih pijač jasno dokazal, kako uničujoče deluje na organizem uživanje opojnih pijač, dal je predsednik eno morskovo svinjo opiti z malago, spiritom, absintom i. d., drugo pa s čisto studenčnico. Ko je koncem predavanja hotel pokazati poslušalcem ta različni dvojni vpliv ter odpre shrambo, skakala je opita živalica živahna in zdrava, dočim je ona, ki je pila vodo, brez zavestna ležala na tleh. S silo so ji morali vlti v gobček nekoliko — konjaka, da si je zopet opomogla — Seveda je bil vspeh pouka nasproten.

(Svila iz pajčevine) V Afriki se nahaja pajek, čigar pajčevina je močnejša nego surova neizpredena svila. Iz te pajčevine so začeli zdaj presti svilo, ki je lepša in boljše od navadne svile. V Ameriki pa so ustanovili že več izgojevalnic prvih afriških svilenih pajkov. Ondi so tudi v modi rokavica iz te pajčevine, ki pa so jako drage. Par takih rokavic stane namreč 250–500 kron.

Poslano.*

Beseda, katere sem govoril na shodu štajarskih Slovencev dne 10. t. m. v Celju razglasila se je po časopisih drugače, kakor so se glasile.

Zato mi dovolite, valesspoštovani gospod urednik, pravičar v Vašem cenjenem listu za sledeče vrsto:

Ponovil sem v začetku, da je „St. Narod“ našemu narodu mnogo škodil s svojimi priporočili kompromisa glede celjske gimnazije, da je ta nasvet bil samo sovražnikom Slovencev po volji in da to početje „St. N.“ ni slovensko. Narodno disciplino je „St. N.“ hudo rušil, storil pa je isto tudi drug slovenski list, ki je štajarske slovenske deželne poslance napadal. Kdor je po izvolitvi naroda postavljen, da ga brani in zastopa njegove pravice, kakor poslanec, župan itd.,

* Za ta spis ne jemlje uredništvo več odgovornosti, kakor jo nalaga zakon.

istega delovanje ne sme se podirati in poniževati, ker seveda ne doseže ničesar, ako se iz srede njegove stranke obsoja njegovo postopanje in tako vlada in nasprotniki razvidijo, da nima stranke za seboj.

Časopisje mora podpirati poslance, ne sme pa izpodkopavati jim stališča, dokler ni resnično nega vzroka temu.

Nasproti protivnikom in vladi moralo bi biti vse Slovenstvo edino, ker dobimo samo to, kar izsilimo. Brez razgovora s poslanci ne sme se priporočati kaj drugega, kakor kar delajo poslanci. Časopisje si mora zato postaviti potrebne meje za svoje razprave.

Ako pa je že treba kaj grajati, storiti se mora v dostojni obliki, ne tako, kakor pišejo ljubljanski listi, po katerih pisavi bi res že ne bilo poštenega človeka na celim Kranjskem.

Omenjal sem tu nauke kardinala Newmana, da se mora z nasprotnikom občevati in ravnati tako, kakor da bi ga hoteli pridobiti za prijatelja.

Prišel sem potem na članek „St. Gospodarja“ od 3. t. m., ki proglašja vse za narodne izdajice, ki berejo „St. Narod“. Rekel sem, da se mora razločevati med ljudmi, ki ne morejo več čitati ko eden časnik in med voditelji. Prostemu človeku se mora skrbeti za zdravo časopisno hrano, inteligentnemu človeku pa se ne more prepovedovati čitanje tudi nasprotnih listov in morajo razumni Slovenci brati „St. Narod“, da spoznajo misli njegovih privržencev. Prideljal sem, da jezuit o. Abel ne neha biti katolik, ker bere protestantske knjige in spise in da sv. oče papež tudi mora čitati nekatoliška slovstvena dela.

H. koncu sem priporočal, kakor na shodu slovenskih odvetnikov in notarjev v Ljubljani, naj poslanci ob razgovoru proračuna za pravosodje zahtevajo podpore slovenskim avskultantom, ne nemškim; potem pa razvijal, da je za izdatno podporo slovenskim gimnazijcem v Celju potreba „Djaškega doma“.

Gospod učni prefekt mariborskega dijaškega semenišča mi je odgovoril na shodu, da se o čem drugem, kakor o omenjenem kompromisu, ne bi smelo govoriti in da bi posebno jaz, ki nisem poslanec, ne smel se oglašati v brambo poslancev. Burni upor je menda preprečil g. Korošca, da ni pravega pogodil, in prišel je po svojem govoru k meni in mi rekel, da me ni hotel žaliti. Do 17. t. m. pa, ko je nov list „Slov. Gospodar“ spisoval, ponovila se mu je jeza, da se kdo drzne njegovo delovanje kritizirati in v tonu, ki se prav mnogo njemu na kvar razločuje od naukov kardinala Newmana in od nastopa olikanih ljudi sploh, podtika meni, da mi gre „St. Narod“, o katerem sem 10. t. m. in poprej tako hudo sodbo izrekel, „v slast“ in da sem 10. t. m. ločil zborovalce v dva tabora.

To naravnost ni res! Kajti 10. t. m. mojemu govoru ni nikdo nasprotoval na shodu kakor gosp. Korošec sam, ki je pri tem pozabil, da je 3. t. m. v svojem listu zahteval, „da se na tem shodu določi, da se pri presojevanju slovenskega rodoljublja pri razumnih ravnotako ravna, kakor pri kmetih in kdor ima liste, kakor je „St. Narod“, tisti se naj ravnotako proglasi narodnim izdajicam, kakor kak prijatelj „Štajerca“.

Jaz sem torej poprijel se stvari, o kateri se je prav g. Korošec na shodu hotel razgovarjati in v svojem odgovoru na moje reke priznal je g. Korošec sam, da je razumniku treba poučevati se o razmerah iz nasprotnih listov, da torej ni vsak prijatelj „St. Naroda“ ali „Štajerca“, kdor ga bere. Smejati se nam pač morajo po milovalno ali škodljivo drugi narodi, da je pri nas razgovor o tej stvari ne samo mogoč, ampak — potreben. To v neljubo mi vsiljeno pojasnilo. Kar sem rekel o mnogo prepoznejem poročevanju nekaterih slovenskih časopisov in o škodljivem razkritju poslaniške in žurnalistične politike naše, moram vzdrževati toliko bolj, ker je „Süddeutsche Presse“ zopet proti sklepu štajarskih slov. deželnih poslancev ne začela spravljati v deželni zbor graški, kjer bi naj glasovali proti posojilu graškega mesta. S tem je rečen list zopet osmešil slovensko časopisje, ki dela politiko na svojo pest brez dogovora s poslanci.

Na osebne napade gosp. Korošca v „Slov. Gospodarju“ ne odgovarjam.

Notar Baš.

Loterijske številke.

Trst, dne 19. maja 1902: 82 70 87, 14 6.
Linc, „ „ „ 63 23, 15 71 75.

Zahtevajte pri svojih trgovcih

„Ciril in Metodovo kavino primes“

(174) — ki je najboljša! — 5-1

(171) 3-2

Štev. 15.441

Razglas.

Valed mile zime bo prava medena rosa na vinskih trtah s čora gotovo tudi letos uničujoče nastopila.

Za pokončevanje prave medene rose na vinskih trtah (Oidium Tuckeri) razpošilja deželno poskuševališče v Gradcu, Heinrichstrasse št. 47, kakor tudi deželno poskuševališče v Mariboru zvepleni prah v vrečah po 50 kg za znesek 8 K. (16 kron za 100 kg).

Manj kakor 50 kg se ne more oddati. Naročniki naj se obrnejo torej na edno zgoraj omenjenih poskuševališč, kamor naj pošljejo ob enem tudi dotično vsoto z natančnim svojim naslovom (zadnja pošta, zadnja železniška postaja). Zvepleni prah je na finajše vrste (90 do 95% droben) in se bo še pred razpošiljavo od deželnih strokovnjakov preiskal glede čistosti in drobnosti.

Vsem pošiljatkam se pridajo tudi kratka navodila.

Gradec, dne 15. aprila 1902.

Od štajarskega deželnega odbora

Proda se posestvo

obstoječe iz hiše s 4 sobami, gospodarskega poslopja (tik hiše zelo lep in velik sadonosnik), njive in travniki v ravnem, gozd itd. Posestvo je oddaljeno 10 minut od cerkve in pripravno za kakšno obrt. Ostalo po dogovoru. Več pove Ana Jerše, posestnica v St. Jurju ob Taboru Savinska dolina.

(181)

Vrtnarja,

ki razume pri cvetlicah in zelenjavi, je pošten in priden delavec, sprejme Peter Majdič v Celju.

(180) 3-1

— Za v Avstriji koncesijevano —
francosko prekomorsko družbo
„Compagnie generale Transatlantique“
Edina direktna in najkrajša črta

poštinih

brzo-

par-

nikov

ki prevažajo zanesljivo brez prelaganja
iz Havra v Newyork

Za vožnje tu- in inozemskih železnic, za navadna in okrožna potovanja in prireditve romarskih vlakov

daje pojasnila in veljavne vozne liste
edina oblast potrjena potovalna pisarna

(178) 6-1

ED. ŠMARD

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 6
blizu zpane gostilne „pri Fagabirnu“.

Šolske zvezke

za ljudske šole ima v lasti
zalogi trgovina

Dragotin Hribar-ja
Celje

Rotovška ulica št. 2.

Posestvo

z vsemi gospodarskimi poslopi je v Gaberjih pri Celju pod ugodnimi pogoji **naprodaj**.

Več pove lastnik **BLAŽ PIKL**, Gaberje št. 28, pošta Celje. (178) 3-1

Oddaja šolske stavbe

v Studenicah pri Poljčanah.

Odda se stavba novega šolskega poslopja v Studenicah pri Poljčanah, obsegajoča 3 učne sobe in 2 manjši sobi.

Ustmena zniževalna licitacija se vrši v nedeljo, dne 27. aprila 1902 točno ob 11 uri do poldne v starem šolskem poslopiju v Studenicah.

Stavba se odda skupaj le enemu podjetniku.

Izključna cena je 31.340 K.

Podjetnik je obenem primoran kupiti od tukajšnjega krajnega šolskega sveta že za stavbo pripravljen les za dnevno ceno.

Stavbeni načrti, stroškovni, stavbeno dovoljenje in stavbeni pogoji so pri domačem g. nadučitelju Antonu Vobiču na ogled razpoloženi.

Vsak dražbitelj mora pred pričetkom dražbe položiti 10% izključne cene.

Krajni šolski svet v Studenicah pri Poljčanah dne 1. aprila 1902.

(152) 3-3 **Jožef Turin**, načelnik.

Gostilničarja na račun

sprejme „Delavsko podporno društvo v Celju“. Pismene ponudbe na naslov: **IVAN REBEK**, ključalničarski mojster v Celju do 15. maja t. l.

(177) 2-1 Odbor „Delavskega podp. društva v Celju“.

Dvonadstropna hiša

(145) 4-4 v Gradcu

pripravna za stancvanje in trgovino na zelo ugodnem prostoru se proda ali zamenja za dobro idočo trgovino na deželi. Mešetarji izključno. Ponudbe naj se pošljejo pod šifro „M. S. 1878“ na upravnistvo „Demovine“ v Celju.

Samo v teh zavojih se
dobiva pristna, tako
splošna priljubljena

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

Osle, brusne kamne

priznane najboljše blago, 100 kosov 8 K, en poštni (169) zavoj z 15 kosi franko K 2.50 30-2

— razpošilja po povzetju —

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Posestvo

10 minut od Šmarja pri Jelšah
obstoječe iz travnikov, njiv, gozda, vinograda,
biše z gospodarskim poslopjem v skupnem me-
rilu okoli 9 oralov (joh).

— se prodaja —

po ceni iz proste roke. Oglasila naj se pošljejo
pod **J. M.** Rečičkavas na Paki.

Spretnega solicitatorja

iščem za notarsko mesto v **TREBNJEM**.

Nastop službe s 1. majem t. l.

(165) 3-2 **Dr. Andrej Kuhar**,
c. kr. notar.

Hiša je naprodaj

(166) v Gaberjih pri Celju 3-2

V njej je gostilna in mesarija z lepim vrtom,
kegljišče in klavnica. Cena nizka. Vpraša naj se
pri g. **JOŽEF-u REBEVŠEK**,
mesar v Celju, Vrtne ulice šte. 19

Hiša

v kateri obstoji že 20 let trgovina
z mešanim blagom blizu rudnika
pol ure od postaje Prevalje na ko-
roški železnici se pod ugodnimi
pogoji proda ali da v najem. — Ponudbe
(170) na naslov Marija Mölich, Šoštanj. 3-2

Ivan Rebek

ključalničarski mojster

(151) v Celju 6-3

Poljske ulice št. 14

— priporoča —

najfinejše, najboljše

in najvarnejše

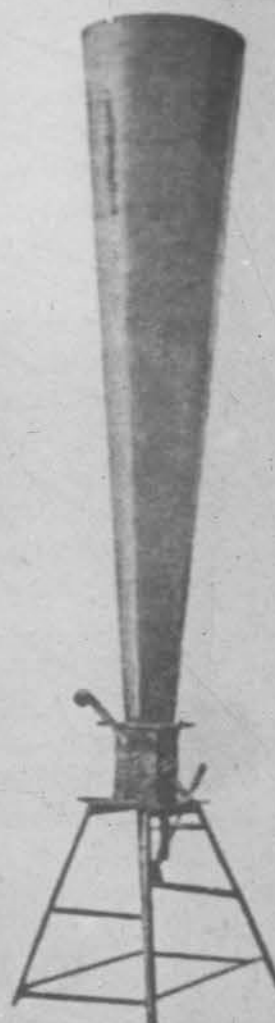
patentirane

strelne

priprave

proti toči.

Ceniki z opisom
uporabe na zahtevanje
brezplačno.

Prostovoljna sod. prodaja zemljišč.

Na predlog udeležencev v zapuščini Rudolfa
Pezdeušek v Predenci pri Šmarju se bodo zemljišča
I. vlož. št. 72, 73, 74, k. okraj Šmarje, cenilna
vrednost K 8.449 35, II. vlož. št. 75 in 192 k. o.
Šmarje, cenilna vrednost K 3.786 89, III. vlož. št.
30 in 189 k. o. Ješovec, cenilna vrednost 3.495 46
pri tem sodišču uradna soba št. 16

dne 30. aprila 1902 dop. ob 10. uri
predala.

Izključala se bodo zemljišča za cenilno
vrednost, pod to vrednostjo se ponudke ne
sprejme.

Dražbeni pogoji itd. se zamorejo pogledati
v opravičnih urah pri tem sodišču soba št. 17.
C. kr. okrajno sodišče Šmarje, 16. aprila 1902.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbori.

Opozarja na svojo bogato zalogo železa, jekla, traverz, žice, kovanih in žičnih
žrebljev, vodovodnih cavi, plugov, motik, rovnice, vankovrstnih lopat, gnojnih in sene-
nih vil, verig, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske posode in priprav,
stavbenih in pohištvenih okov, stedišnikov, raznotere stroje za poljedelstvo itd.

Tomaževa žlindra! Najboljši gnoj za travnike, polja in vinograde.

Velika izber kos!

Travniške brane!

Oddaja stavbe nove hmeljarne v Žalcu.

Razpisuje se stavba nove hmeljarne brez znotrajne oprave v Žalcu. Proračunjeni stroški znašajo okroglo 30.000 K.
Načrti in proračun s pogoji so na ogled v občinski pisarni v Žalcu. Ponudbe naj se pošljejo do 1. maja 1902.

(179) 1

Za podjetje: **JOSIP ŠIRCA**.